

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)  
den 30 maj 2002 \*

I mål C-323/01,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av R. Wainwright och R. Amorosi, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av M. Fiorilli, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 98/101/EG av den 22 december 1998 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (EGT L 1, 1999, s. 1) genom att inte anta de lagar och andra författningar

\* Rättegångspråk: italienska.

som är nödvändiga för att följa direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om detta,

meddelar

### DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna C. Gulmann (referent) och J.-P. Puissochet,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,  
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 14 mars 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

### Dom

- 1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 24 augusti 2001, med stöd av artikel 266 EG väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina

skyldigheter enligt kommissionens direktiv 98/101/EG av den 22 december 1998 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (EGT L 1, 1999, s. 1) (nedan kallat direktivet) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om detta.

2 I artikel 2 första stycket i direktivet föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 januari 2000 och skall genast underrätta kommissionen om detta.”

3 Eftersom kommissionen den 13 juli 2000 ännu inte hade fått något meddelande från den italienska regeringen om att den vidtagit åtgärder för införlivande av direktivet och då den inte heller förfogade över några andra uppgifter om att Republiken Italien hade vidtagit dessa åtgärder sände kommissionen en formell underrättelse till nämnda regering, i vilken denna anmodades att inom två månader från delgivningen yttra sig i detta hänseende.

4 Då kommissionen inte erhöll något svar från den italienska regeringen, avgav den ett motiverat yttrande den 17 januari 2001 vari Republiken Italien uppmanades att vidta de åtgärder som var nödvändiga för att inom en frist på två månader från delgivning rätta sig efter yttrandet.

- 5 Även detta motiverade yttrande förblev dock obesvarat.
- 6 Eftersom kommissionen inte hade tillgång till några andra uppgifter av vilka den kunde dra slutsatsen att Republiken Italien hade vidtagit nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet, beslutade den att väcka förevarande talan.
- 7 Den italienska regeringen har i sitt svaromål inte bestridit att direktivet inte införlivats inom den föreskrivna fristen. Den har däremot gjort gällande att godkännandet av ministerdekretet som skall införliva direktivet med den nationella rätten beräknas ske i slutet av november 2001 och att kommissionen kommer att underrättas omedelbart om detta dekret så att den kan kontrollera huruvida dekretet uppfyller de tekniska krav som ställs i direktivet.
- 8 I detta hänseende erinrar domstolen om att frågan huruvida det föreligger fördragsbrott, enligt fast rättspraxis, skall bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet, och domstolen skall inte beakta senare förändringar (se bland annat dom av den 30 januari 2002 i mål C-103/00, kommissionen mot Grekland, REG 2002, I-1147, punkt 23).
- 9 Fristen som angavs i det motiverade yttrandet av den 17 januari 2001 var i detta fall två månader från yttrandets delgivning. Republiken Italien hade när fristen löpte ut ännu inte införlivat direktivet.

- 10 Det finns således anledning att anse att kommissionens talan är välgrundad och att fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

### Rättegångskostnader

- 11 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 98/101/EG av den 22 december 1998 om anpass-

ning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 98/101.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

Macken

Gulmann

Puissochet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 30 maj 2002.

R. Grass

Justitiensekreterare

F. Macken

Ordförande på tredje avdelningen